

STICKBLOMMA, f. 1. Örten *Gentiana campestris*.

STICKBLOSS, n. 3. Bloss af torrvedssticka.

STICKBORR, m. 2. Se *Sprundborr*.

STICKBULT, m. 2. (sjöt.) Smäckert tåg, som, då ett segel skall refvas, fasthåller hörnet af seglet.

STICKBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. Se *Broderbåge*.

STICKBÄCKEN, n. 3. Handbäcken med skaft, att begagnas af sjuka.

STICKELBÄR, n. 3. (t. *Stachelbeere*) Bär af Stickelbärsbusken.

STICKELBÄRSBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. Bärbuske af släktet *Ribes*, med glatta bär. Kallas i allmänhet *Krusbärsbuske*, hvilken dock egentligen har ludna bär. *Ribes uva crispata*.

STICKELHÄRIG, a. 2. Som har korta, styfva, uppstående hår.

STICKEN, a. 2. neutr. — *et*. 1) Se *Snarsticken*. — 2) Förtretad, harmsen. *Han blir s. öfver ingenting*.

STICKENHET, f. 3. 1) Se *Snarstickenhet*. — 2) Harmsen sinnesstämning.

STICKERSKA, f. 1. Kvinna, som stickar.

STICKERT, m. 2. Dolk, som sjöofficerare bära vid sidan.

STICKFLUGA, f. 1. Se *Stingfluga*.

STICKFLUSS, m. 2. (af t. *sticken*, qväfva) Qväfvande katarr.

STICKFRI, a. 2. 1) I säkerhet för stickvapen. — 2) (fig.) I skydd, i säkerhet.

STICKHOSTA, f. 1. (af t. *sticken*, qväfva) Qväfvande hosta.

STICKLINA, f. 1. (skepp.) En af 6 kabelgarn förfärdig lina, som är 30 famnar lång och begagnas till bändsling.

STICKLING, m. 2. 1) Se *Sättlqvist*. — 2) Fiskarten *Gasterosteus Spinachia*.

STICKMYGG, f. 1. En art, ganska besvärlig mygg, hvaraf *Muskiter* äro en afart. *Culex pipiens*.

STICKNAS, v. d. 1. Blifva sticken, ond.

STICKNING, f. 2. 1) Se *Stickande*. — 2) Något stickadt. — 3) Känsla i kroppen liksom af något stickande.

STICKNÄT, n. 3. Ett slags jagtnät.

STICKORD, n. 3. Ord, uttryck, som innefattar något stickande. *Gifva någon s.*

STICKPENNING, m. 2. (fam.) 1) Penningar, som ges i hemlighet. — 2) Klen, fattig belöning.

STICKPERGAMENT, -pärngamänt, n. 3. o. 3. Se *Broderpergament*.

STICKPILLER, n. 3. Se *Stolpiller*.

STICKROFVA, f. 1. (t. *Steckrübe*) Det samma som *Kålrot*.

STICKSIGTE, n. 4. Ett slags sigte på skjutgevär.

STICKSILKE, n. 4. Silke att sticka med.

STICKSTRUMPA, f. 1. Strumpa, på hvilken stickas.

STICKSTYFVER, m. 2. pl. — *styfrar*. Se *Stickpenning*.

STICKSÅG, f. 2. En mindre art panelsåg med dubbel tandrad.

STICKSÅR, n. 3. Sår, erhållet genom stickning, isynn. med stickvapen.

STICKSÖM, m. 2. pl. — *sömmar*. Se *Brodersöm*.

STICKTA, v. a. 1. (bibl.) Se *Instifta*.

STICKTRENS, m. 2. Trems (se d. o.), hvori inslaget är blandadt med guld- eller silfvertråd och silke.

STICKTYG, n. 3. Stickadt tyg (*Tricot*). — *Ss. S-svara*.

STICKVAPEN, n. 3. Vapen att stinga med, såsom spjut, pikar, värjor, dolkar.

STICKYXA, f. 1. Ett slags verktyg att hugga ut hål med.

STIFT, n. 3. I. 1) Andligt område, såsom Biskopsstift, Abbots- ell. Abbedisestift, m. fl. Se äfv. *Jungfrustift*. — 2) Benämning på Län, i Norge. *Trondhiems s.*

STIFT, n. 3. II. 1) Liten nålformig pjes af metalltråd att fästa eller sticka med. — 2) Smal, tillspetsad kropp att dermed rita, skriva, teckna, måla. Deraf *Ritstift*, *Pastellstift*, m. fl. — 3) Tunga på en vågbalans. — 4) Nålen på en solvisare. — 5) Spets, hvarpå något går omkring. — 2) (bot.) Medlersta delen af en pistill.

STIFTA, v. a. 1. 1) Inrätta; stadga. *S. en skola, en orden. S. lagar*. — 2) Förorsaka, ästadkomma, uppväcka, bemedla, anstifta. *S. godt, ondt. S. ett äktenskap. S. fred emellan krigförande makter. S. vänskap emellan två ovänner. S. oenighet, ovänskap, missämja. S. förbund. S. uppror. — Stiftande*, n. 4.

STIFTARE, m. 3. — *ARINNA* ell. — *ERSKA*, f. 1. En, som stiftar eller stiftat.

STIFTBORR, m. 2. Eget slags borrh, hvarmed förborras för stifts inslände.

STIFTELSE, f. 3. 1) Stiftande. — 2) Stiftad inrättning. *Välgörande s-r*.

STIFTNING, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något stiftas. — 2) Se *Stiftelse*, 2. — *Ss. S-sbref, -sdag, -sår*.

STIFTSAMTMAN, m. 3. pl. — *män*. Styresman i ett norskt stift.

STIFTSFRÖKEN, f. 2. pl. — *fröknar*. Adelig jungfru, som är inskrifven i *Wadstena* adliga jungfrustift.

STIFTSJUNGFRU, f. 3. pl. — *jungfrur*. Se *Stiftsfröken*.

STIFTSPREST, m. 3. Prest, som tillhör något visst biskopsstift.

STIFTSSVAMP, m. 2. Svampsläktet *Stemonitis*.

STIG, m. 2. I. Betydde fordom det samma som *Väg* (deraf *Stigman*), men inskränker sig nu till bemärkelsen af Gångstig (jfr. d. o.). *Vägar och s-ar*. (Fig.) *Lastens s.*, lastens utöfning.

STIG, m. 2. II. Kolmått om 42 tunnor. *Stor s.*, 24 tunnor kol.

STIGA, v. a. 3. Impf. *Steg*. Sup. *Stigit*. Part. pret. *Stigen*. 1) Taga ett eller flera steg, flytta fram foten eller fötterna; gå. *S. af hästen, ur vagnen, öfver tröskeln. S. i vagnen. S. uppför, nedför en trappa. S. ifrån bordet. S. i land, sätta foten på land. S. till häst, sätta sig upp på hästen. S. om bord, se Bord. S. på foten, sätta fram foten och stödja sig på den. S. af, fram, se Afstiga, Framstiga. S. ned, tillbaka, undan. S. på, se Gå på! S. upp, ut, se Uppstiga, Utstiga. — Syn. Gå. — 2) Höja sig. *Vallnet steg öfver bräddarna. Floden har stigit. Halvet stiger och faller. En raket steg i höjden. S. upp, se Uppstiga. — 3) Ökas, tilltaga, växa. *Spannmålen stiger i pris* ell. *blott stiger*, priset derpå ökas. *Priset stiger. Kursen stiger. Konsten stiger*, fullkomnas. *Aktierna ha stigit fem procent. S. upp*, höja sig, ökas i pris, t. ex.: *Köttet har nu stigit upp till 16 sk. marken. — 4) (med till) Belöpa sig. *Kostnaden stiger till 100 r:dr. — 5) (fig.) S. fram, framstå, skjuta fram, t. ex:****